

Eläkeläiset ry
**JUHLAVUODEN
YHTEISLAULUT**

"Aivan huipun hyvää palvelua ja mukavan leppoisaa keskustelua, ja ammattimaista opastusta miten toimia tilanteissa kun tilanteissa. Nopeus korvausasioissa saa myös kiitosta."

Sitaatit:
Turvan asiakas-
palautekysely

"Nopeaa ja asiantuntevaa palvelua. Tunne että asiakas on oikeasti tärkeä."

"Sain vastauksia useisiin kysymyksiini. Ja rauhoittavan tunteen liittyen pitkään poissaoloon kotimaasta. Juuri tältä pitääkin tuntua, kun on soittanut vakuutusyhtiöön."

Lämmin kiitos rakkaat asiakkaamme

Olette jälleen arvioineet meidät vakuutusalan parhaaksi kumppaniksi.

(EPSI Rating 2018 -asiakastytyväisyystutkimus)

Haluamme olla jatkossakin osa tarinaasi ja teemme töitä suurella sydämellä, jotta voisimme palvella teitä entistäkin paremmin. Tervetuloa Turvaan uudet ja vanhat asiakkaat!

Yhdessä elämän käännteissä

Keskinäinen Vakuutusyhtiö Turva • turva.fi • 01019 5110

 turva
vakuutusyhtiö

1

KALLIOLLE KUKKULALLE

SÄVELLYS KAJ CHYDENIUS

Kalliolle, kukkulalle
rakennan minä majani.
Tule, tule tyttö nuori
jakamaan se mun kanssani.

Jollen minä sinua saa, niin
lähden täältä kauas pois,
muille maille vierahille,
etten sua nähdä vois.

Kalliolle, kukkulalle
rakennan minä majani.
Tule, tule tyttö nuori
jakamaan se mun kanssani.

Jollen minä sinua saa, niin
lähden täältä kauas pois,
muille maille vierahille,
etten sua nähdä vois.

ANNA MULLE TÄHTITAIVAS

Kertosäe

Anna mulle tähtitaivas, anna valo pimeään
Anna mulle aamurusko, anna usko elämään
Anna mulle rohkeutta että jaksan huomiseen
Anna edes vähän rakkautta tähän yksinäiseen sydämeen

1. säkeistö

Miksi taivas on öisin musta, miksi valoa en mä nää
Sydän täynnä on kaipausta, liekki polttaa mun elämää
Sua etsin mä nyt, maailmaan eksynyt
Ohikulkijoilta sua oon kysynyt
Missä oot, tiedä en, siksi kuljen etsien

Kertosäe

Anna mulle tähtitaivas, anna valo pimeään
Anna mulle aamurusko, anna usko elämään
Anna mulle rohkeutta että jaksan huomiseen
Anna edes vähän rakkautta tähän yksinäiseen sydämeen

2. säkeistö

Miksi aamuin ei päivä paista, linnut laula ei lauluaan
Päivä päivältä samanlaista, enää pysty en nauramaan
Sydän rinnassa lyö, vaikka vanki oon yön,
sua etsin takaa jo tähtien vyön
Palaisit takaisin, sitä toivon iltaisin

Kertosäe

Anna mulle tähtitaivas, anna valo pimeään
Anna mulle aamurusko, anna usko elämään
Anna mulle rohkeutta että jaksan huomiseen
Anna edes vähän rakkautta tähän yksinäiseen sydämeen

Kertosäe

Anna mulle tähtitaivas, anna valo pimeään
Anna mulle aamurusko, anna usko elämään
Anna mulle rohkeutta että jaksan huomiseen
Anna edes vähän rakkautta tähän yksinäiseen sydämeen
Anna edes vähän rakkautta tähän yksinäiseen sydämeen

KULKURIN VALSSI

1. säkeistö

Linnoissa kreivien häät vietetään
on morsiammel kruunattu pää
Siellä viihdyn suo viini ja shampanja vaan
sydän kylmä voi olla kuin jää
Siks mielummin maantiellä tans-sin
kun metsien humina se soi
Minä kultaiseen kulkurin valssiin
tule kanssani tyttö o-hoi

2. säkeistö

Linnojen kruunut ne valoa luo
ja kristallit kimmaltelee
Ei liikuta kulkuria laisinkaan tuo
kun armaansa kans astelee
Hän pistää vain raitilla tans-siks
kun metsien humina se soi
Minä kultaiseen kulkurin valssiin
tule kanssani tyttö o-hoi

3. säkeistö

Tähtinen taivas ja kuutamoyö
tienviittana kulkurin on
Jos liiaksi matkalla kiristää vyö
niin poikkean taas talohon
Siel laulan, taas laulan ja tans-sin
kun metsien humina se soi
Minä kultaiseen kulkurin valssiin
tule kanssani tyttö o-hoi

4. säkeistö

Sielt valitsen armaan mä itsellein
jota salassa lemmin mä vain
Hän ei itsekään saa tietää lempeäni
se on lohtuna kulkiessain
Nyt muistellen häntä mä tans-sin
kun metsien humina se soi
Tule kultaiseen kulkurin valssiin
tule kanssani tyttö o-hoi

Tule kultaiseen kulkurin valssiin
tule kanssani tyttö o-hoi!

URALIN PIHLAJA

1. säkeistö

Illan tuuli soittaa jo latvaa pihlajan
Kaupungilta kuulen nyt valssin niin kaihoisan
Pihlajasta se kertoo, on tuttu tarina sen
Muistan Uralin rinteillä valkolatvuksen

Kertosäe

Niin kuin seppelepäinen vain nuori morsian on
Loisti pihlajan huntu tuo alla auringon
Niin kuin seppelepäinen vain nuori morsian on
Loisti pihlajan huntu tuo alla auringon

2. säkeistö

Kauas tuonne jääneen nyt tiedän pihlajan
Kauas kulki tieni, jäi hän jota rakastan
Syksyn punaiset marjat kuin kyynel pihlajan on
Itkin pihlajan lailla on sydän onneton

Kertosäe

Niin kuin seppelepäinen vain nuori morsian on
Loisti pihlaja kerran, tuo alla auringon
Niin kuin seppelepäinen vain nuori morsian on
Loisti pihlaja kerran, tuo alla auringon

3. säkeistö

Kenties kerran soittaa taas tuuli lauhemmin
Kaupunkien pauhu jää taakse viimeinkin
Missä pihlaja kukkii, taas armaan nähdä mä saan
Luonto puhkeaa kukkaansa jälleen kauneimpaan

Kertosäe

Silloin seppelepäinen taas nuori morsian on
Loistaa pihlajan huntu, tuo alla auringon
Silloin seppelepäinen taas nuori morsian on
Loistaa pihlajan huntu, tuo alla auringon

MUURARI

1. säkeistö

Kevät toi, kevät toi muurarin
Kevät toi, kevät toi maalarin
Kevät toi rakennuksille hanslankarin
Ja rannoille hampparin

Niin paljon minä kärsinyt olen
Monta kyyneltä vuodattanut
Niin montaa minä lempinyt olen
Mutta yhtä vain rakastanut
Niin montaa minä lempinyt olen
Mutta yhtä vain rakastanut

2. säkeistö

Kesällä töitä teki muurari
Kesällä töitä teki maalari
Kesällä töitä teki hanslankari
Ja rannoilla hamppari

Kuin veitsi minun rintaani viilsi
Sinun katseesi viimeinen
Se oli niin kylmä, niin ylpee
Niin viekas ja petollinen
Se oli niin kylmä, niin ylpee
Niin viekas ja petollinen

3. säkeistö

Syksy vei, syksy vei muurarin
Syksy vei, syksy vei maalarin
Syksy vei rakennuksilta hanslankarin
Ja rannoilta hampparin

Oi, miksi minä tummana synnyin
Miks en syntynyt vaaleana
Minun armaani ei lemmi tummaa
Hän lempii vain vaaleata
Minun armaani ei lemmi tummaa
Hän lempii vain vaaleata

4. säkeistö

Talvella nälkää näki muurari
Talvella nälkää näki maalari
Talvella nälkää näki hanslankari
Lihoi linnassa hamppari

Niin paljon minä kärsinyt olen
Monta kyyneltä vuodattanut
Niin montaa minä lempinyt olen
Mutta yhtä vain rakastanut
Niin montaa minä lempinyt olen
Mutta yhtä vain rakastanut

6

TOIVOTAAN, TOIVOTAAN

1. säkeistö

En aina oikein jaksa ymmärtää
En aina oikein jaksa ymmärtää
Kun rakkautta saa ei silti löydy haluavaa
Ei meillä riitä aikaa rakastaa

Kertosäe

Toivotaan, toivotaan, toivotaan
Että joskus luomme toisenlaisen maan
Että antaisimme kaiken
Auttaisimme ystävää
Ehkä kaukana se on mut toivo jää

2. säkeistö

En oikein usko rauhan kestävän
En oikein usko rauhan kestävän
Kun liekeissä taas on tää synnyinpaikka onneton
Vain toivo silloin löytää asunnon

Kertosäe

Toivotaan, toivotaan, toivotaan
Että joskus luomme toisenlaisen maan
Että antaisimme kaiken
Auttaisimme ystävää
Ehkä kaukana se on mut toivo jää

3. säkeistö

En usko minkään muun nyt auttavan
En usko minkään muun nyt auttavan
Siis lyökää kättä viholliset, lyökää jokainen
Mä luulen silloin onnistuvan sen

Kertosäe x 2

Toivotaan, toivotaan, toivotaan
Että joskus luomme toisenlaisen maan
Että antaisimme kaiken
Auttaisimme ystävää
Ehkä kaukana se on mut toivo jää

SATUMAA

Aavan meren tuolla puolen
jossakin on maa,
missä onnen kaukorantaan
laine liplattaa.

Missä kukat kauneimmat
luo aina loistettaan,
siellä huolet huomisen
voi jäädä unholaan.

Oi jospa kerran sinne
Satumaahan käydä vois,
niin sieltä koskaan lähtisi
en linnun lailla pois,
vaan siivetönnä en voi lentää,
vanki olen maan.

Vain aatoksen mi kauas entää
sinne käydä saan.

Lennä laulu sinne missä
siintää satumaa,
sinne missä mua oma
armain odottaa.

lennä laulu sinne
lailla linnun liitävän.
kerro että aatoksissain
on vain yksin hän.

Oi jospa kerran sinne
Satumaahan käydä vois,
niin sieltä koskaan lähtisi
en linnun lailla pois,
vaan siivetönnä en voi lentää,
vanki olen maan.

Vain aatoksen mi kauas entää
sinne käydä saan.

KÄYMMME YHDESSÄ AIN

1. säkeistö

Muistathan, kuinka niin
Silloin kun me kohdattiin
Aina toistemme seurassa olla luvattiin
Tunsin sen, enää en yksin voi vaeltaa
Yhteinen onni kun odottaa

Kertosäe

Käymme yhdessä ain
Käymme aina rinnakkain
Vaikka esteitä on
Joskus tiellä kohtalon
Voimme kaikki ne voittaa
Kun kuljemme vain
Tiemme yhdessä näin rinnakkain

2. säkeistö

Huominen, rakkahin
Meidät vie luo alttarin
Valat nuo, jotka vannoimme saavat sinetin
Kun sä polvistut viereeni tunnemme sen
Onni meidän nyt on ikuinen

Kertosäe

Käymme yhdessä ain
Käymme aina rinnakkain
Vaikka esteitä on
Joskus tiellä kohtalon
Voimme kaikki ne voittaa
Kun kuljemme vain
Tiemme yhdessä näin rinnakkain

3. säkeistö

Varmaan ymmärrät sen
Kun on mennyt huominen
Polku johtava on eteen vastoinkäymisten
Ethän pelkää kun yhdessä kuljemme näin
Kätes voit ojentaa, ystäväin

Kertosäe

Käymme yhdessä ain
Käymme aina rinnakkain
Vaikka esteitä on
Joskus tiellä kohtalon
Voimme kaikki ne voittaa
Kun kuljemme vain
Tiemme yhdessä näin rinnakkain

Kertaus

Tiemme yhdessä näin rinnakkain
Tiemme yhdessä näin rinnakkain

SININEN UNI

1. säkeistö

Joka ilta kun lamppu sammuu ja saapuu oikea yö,
niin Nukku-Matti nou-see ja ovehen hiljaa lyö.

On sillä uniset tos-sut ja niillä se sipsuttaa,
se hiipii ovesta si-sään ja hyppää kaapin taa.

2. säkeistö

Ja sillä on uninen lakki ja sininen uninen vyö,
ja unista jäätelön palaa se pienillä hampailla syö.

Ja sillä on sininen auto, ja se auto hyrrää näin:
surrur, surrur ja lähtee unen sinistä maata päin.

3. säkeistö

Ja pieni sateenvarjo on aivan kallellaan,
ja sinistä unien kirjaa se kantaa kainalossaan.

Ja unien sinimaahan se lapset autolla vie:
Surrur, surrur ja sinne on sininen, uninen tie.

4. säkeistö

Ja siellä on kultainen metsä ja metsässä kultainen puu
ja unien sinilintu ja linnulla kultainen suu.

Ja se unien sinilintu, se lapsia tuudittaa.
Se laulaa unisen laulun, lala lallala lallalla

10

OI, NIITÄ AIKOJA

1. säkeistö

Se majatalo mieleen usein palaa
Jossa istuin illat hämärät
Ei tarvinnut siellä juoda salaa
Siel kaikki keskenään ol' ystävät

Kertosäe

Oi niitä aikoja, oi niitä aikoja
Ne tahtoisin niin elää uudelleen
Tuo aika rakkauden, tuo aika nuoruuden
Ne tahtoisin niin elää uudelleen

2. säkeistö

Vuodet on nyt vierineet vain ohi
Pilvilinna pois on kulkenut
Talon eessä vain on tyhjä tori
Menneisyys sen on nyt sulkenut

Kertosäe

Oi niitä aikoja, oi niitä aikoja
Ne tahtoisin niin elää uudelleen
Tuo aika rakkauden, tuo aika nuoruuden
Ne tahtoisin niin elää uudelleen

Kertosäe

La la la laa la la, La la la laa la la
La la la laa la laa la lala laa

3. säkeistö

Peilistä nyt näen kuvan oman
Ystävät on kaikki poistuneet
Muiston heistä näen kovin soman
Lohduttaa vain mua voi kyyneleet

Kertosäe

Oi niitä aikoja, oi niitä aikoja
Ne tahtoisin niin elää uudelleen
Tuo aika rakkauden, tuo aika nuoruuden
Ne tahtoisin niin elää uudelleen

Kertosäe

La la la laa la la, La la la laa la la
La la la laa la laa la lala laa
La la la laa la la, La la la laa la la
La la la laa la laa la lala laa

4. säkeistö

Joskus kuulen naurut niin kuin silloin
Vierellä nuo ajat ihanat
Nyt majatalon eessä seison yksin
Menneet on nyt pois ne unelmat

Kertosäe

Oi niitä aikoja, oi niitä aikoja
Ne tahtoisin niin elää uudelleen
Tuo aika rakkauden, tuo aika nuoruuden
Ne tahtoisin niin elää uudelleen

Kertosäe

La la la laa la la, La la la laa la la
La la la laa la laa la lala laa
La la la laa la la, La la la laa la la
La la la laa la laa la lala laa

VANHOJAPOIKIA VIIKSEKKÄITÄ

1. säkeistö

Saimaan saarella pikkuinen torppa,
istuu portailla Nestori Miikkulainen.
Huuliharppuaan soittaa ja norppa,
nousee pinnalle pärskähtäen.
Aallon alla se suunnisti soittajan luo,
sille tuttua tutumpi on sävel tuo.
Laulu kertoo näin mitä on yksin kun jää,
hyvin hylje sen ymmärtää.

Kertosäe

Tansittu koskaan ei Nestorin häitä,
maailma houkutti pois morsion.
Vanhojapoikia viiksekkäitä
mies sekä hylje kumpikin on.

2. säkeistö

Saimaan saarella pikkuinen torppa,
sinne elämän toveri tahtonut ei.
Yksin Nestori jäi kuten norppa,
myös sen kumppanin kohtalo vei.
Suuri Saimaa, mut' sata on hylkeitä vaan,
kohta jäljellä ei ehkä ainuttakaan.
Huuliharppua soittelee Miikkulainen,
yksi ymmärtää kaipuun sen.

Kertosäe

Tansittu koskaan ei Nestorin häitä,
maailma houkutti pois morsion.
Vanhojapoikia viiksekkäitä
mies sekä hylje kumpikin on.

3. säkeistö

Saimaan saarella pikkuinen torppa,
istuu portailla Nestori Miikkulainen.
Lepokivellään iäkäs norppa,
katsoo ystävää ymmärtäen.
Suuri Saimaa, mut' naista sen rannoilta vaan
ei näin tuuliseen saareen saa asettumaan.
Kuten norpan, on määrä myös Miikkulaisen,
olla sukunsa viimeinen.

Kertosäe

Tansittu koskaan ei Nestorin häitä,
maailma houkutti pois morsion.
Vanhojapoikia viiksekkäitä
mies sekä hylje kumpikin on.

OLEN SUOMALAINEN

Intro

On Pohjantähden alla, tää koti mulla mainen
Mä elämästä laulan, olen suomalainen

1. säkeistö

Oi jospa tietäisivät maailmalla,
nyt mitä voikaan olla taivaan alla!
On täällä kansa, jonka kyyneleistä
aikaan saisi aika monta valtamerta.
On täällä monta yksinäistä,
mutta niin paljon kiellettyä rakkautta,
nyt ettei siitä riitä kertojaksi taulut
eikä ikävoivät lemmenlaulut.

On täällä elämä raskasta työtä,
ja siinä harvemmin on onni myötä
sen tietää vain... yksin suomalainen!

Kertosäe

On Pohjantähden alla, tää koti mulla mainen
Mä elämästä laulan, sillä oonhan suomalainen!
Mä rakkaudesta laulan, on siinä mies ja nainen,
Pohjantähden alla, elää suomalainen.

2. säkeistö

On tässä maassa itsepäinen kansa:
ystävät jos pitää toisistansa,
ei siinä erottaa muu silloin voi
kuin yksin kuolema ja virkavalta vain.
Me käymme vastamäkeen sielu surren,
mut sitä nousemme hammasta purren.
Me mutkan jälkeen käymme mutkaan nähdäksemme,
ettei kannattanutkaan.

On täällä elämä raskasta työtä,
ja siinä harvemmin on onni myötä
sen tietää vain... yksin suomalainen!

Kertosäe

On Pohjantähden alla, tää koti mulla mainen
Mä elämästä laulan, sillä oonhan suomalainen!
Mä rakkaudesta laulan, on siinä mies ja nainen,
Pohjantähden alla, elää suomalainen.

Mä rakkaudesta laulan, on siinä mies ja nainen,
Pohjantähden alla, elää suomalainen.

PÄIVÄNSÄDE JA MENNINKÄINEN

1. säkeistö

Aurinko kun päätti retken
Siskoistaan jäi jälkeen hetken
Päivänsäde viimeinen
Hämärä jo mailleen hiipi
Päivänsäde kultasiipi
Aikoi juuri lentää eestä sen
Kun menninkäisen pienen näki vastaan tulevan;
Se juuri oli noussut luolastaan
Kas menninkäinen ennen päivän laskua ei voi
Milloinkaan elää päällä maan

2. säkeistö

Katselivat toisiansa
Menninkäinen rinnassansa
Tunsi kummaa leiskuntaa
Sanoi: poltat silmiäni
Mut en ole eläissäni
Nähnyt mitään yhtä ihanaa!
Ei haittaa vaikka loisteesi mun sokeaksi saa
On pimeässä helppo taivaltaa
Jää luokseni, niin kotiluolaan näytän sulle tien
Ja sinut armaakseni vien!

3. säkeistö

Säde vastas: peikko kulta
Pimeys vie hengen multa
Enkä toivo kuolemaa
Pois mun täytyy heti mennä
Ellen kohta valoon lennä
Niin en hetkeäkään elää saa
Niin lähti kaunis Päivänsäde mutta vieläkin
Kun Menninkäinen yksin tallustaa
Hän miettii, miksi toinen täällä valon lapsi on
Ja toinen yötä rakastaa

14

ROMANSSI

Sua vain yli kaiken mä rakastan, sinä taivaani päällä maan
Minä maiset murheeni unohdan, sinisilmiis kun katsoa saan.
Minä maiset murheeni unohdan, sinisilmiis kun katsoa saan.

Ylin riemuni oot, mitä toivoisin, sä kun istut mun rinnallain.
Olet kaikkeni, aarteeni kallehin, olet onneni, unelmain.

Oi sallithan että mä suutelen, sinisilmiäs armahain.
Mä jos kauas sun luotasi joutunen, kuvas seuraa mun matkallain
Mä jos kauas sun luotasi joutunen, kuvas seuraa mun matkallain.

Ylin riemuni oot, mitä toivoisin, sä kun istut mun rinnallain.
Olet kaikkeni, aarteeni kallehin, olet onneni, unelmain.

Oi sallithan että mä suutelen, sinisilmiäs armahain.
Mä jos kauas sun luotasi joutunen, kuvas seuraa mun matkallain
Mä jos kauas sun luotasi joutunen, kuvas seuraa mun matkallain.

15

SUKLAASYDÄN

Kun nuoren miehen ujoimman
Näin pöydässä pienen kahvilan,
Niin syystä jota tiedä en,
Sain hältä suklaasydämen.

Suklaasydän, tinakuoret, aina murtuu sulaen
Niitä tarjoo miehet nuoret, aitoja vain saa mä en

Bumtsibum, bumtsibumbum
Bumtsibum, bumtsibumbum

Hän ulkona mua kuljettaa
Ja ostaa minkä irti saa,
Mut pohjimmiltaan, kuka ties,
On hänkin oikein kelpo mies.

Suklaasydän sisällensä kätkee halvan sormuksen
Kerron hänen isällensä, aitoa jos saa mä en

Bumtsibum, bumtsibumbum
Bumtsibum, bumtsibumbum

Hän silmiin kyllä katsoo mua
Ja joskus saattaa innostua,
Mut jäljennös on arvoton,
Jos suklaata vain sydän on.

Suklaasydän, kaunis päältä, tuskin paljon lohduttaa
Suudelmekin tuntuu jäältä, aitoja kun en mä saa

Bumtsibum, bumtsibumbum
Bumtsibum, bumtsibumbum

Kun aikamme näin kuljettiin,
Jo vihdoon viimein kävi niin,
Hän että antoi rakkauden
Ja sormuksen ja sydämen.

Suklaasydän, tinakuoret nyt jo murtui sulaen
Niitä tarjoo miehet nuoret, aitoja vain saanut en

Bumtsibum, bumtsibumbum
Bumtsibum, bumtsibumbum

LULU

1. säkeistö

Lululla oli kolme mieltä, Lululla oli kolme mieltä
ja yksi niistä valtasi hänet iltaisin
Hän illalla kohtasi rappiomiehet, illalla kohtasi rappiomiehet
myrkyistä kuiskien, rumuutta palvoen

Kertosäe

Muuten hän oli niin kuin yksi meistä vain
hän rokkia rakastaa ja öisiä katuja
Muuten hän oli niin kuin yksi meistä vain
hän rokkia rakastaa ja öisiä katuja

2. säkeistö

Päivällä oli toinen mieli, kun töihin kiiruhti hoitaja pieni
ei kiinnosta paljoa työt, silti ilmeet ylpeän
Normiriemu valtasi heidät, normiriemu valtasi heidät
kahvihuoneen kalpeat sairaanhoitajat

Kertosäe

Muuten hän oli niin kuin yksi heistä vain
hän rokkia rakastaa ja koukussa kiemurtaa
Muuten hän oli niin kuin yksi heistä vain
hän rokkia rakastaa ja himmeitä valoja

3. säkeistö

Lululla oli kolmas mieli, asematunnelin ovenpieli
houkutti häntä ja viivytti kaipuun kuolemaa
Asiaton oleskelu asemilla, heikkojen siitä on hyvä olla
lähdön läheisyydestä he turvaa saa

Kertosäe

Muuten hän oli niin kuin yksi meistä vain
hän rokkia rakastaa ja lähdön tunnelmaa
Muuten hän oli niin kuin yksi meistä vain
hän rokkia rakastaa ja öisiä katuja

YSTÄVÄN LAULU / MISTÄ TUNNET SÄ YSTÄVÄN

1. säkeistö

Mistä tunnet sä ystävän
onko oikea sulle hän
anna meren se selvittää
kuka viereesi jää
Ja jos silloin kun myrsky soi
vain sun kumppanis vaikeroi
vene lähimpään rantaan vie
jääköön pois mikä lie

2. säkeistö

Mistä tunnet sä ystävän
onko oikea sulle hän
anna tunturin selvittää
kuka viereesi jää
Kun on kaukana kaikki muut
ja kun päättyvät pitkospuut
kuka rinnallas ruikuttaa
takaisin mennä saa

3. säkeistö

Mistä tunnet sä ystävän
onko oikea sulle hän
ajat ankeimmat selvittää
kuka viereesi jää
Kun on sinulla vaikeaa
ja kun tarvitset auttajaa
silloin ystävyys punnitaan
menee muut menojaan

Kertaus

Siitä tunnet sä ystävän
kun on vierelläs vielä hän
turhat tuttavat silloin ois
hävinneet pian pois

LINTU JA LAPSI

Lapsella vain voi silmät niin loistaa
Lintuja kun hän katsella saa
Haaveita vain se vapauden toistaa
Lintuset nuo ja kaunis maa

Kauniina niin nään aalloilla laivan
Tuuli kun vain on ystävä sen
Alta se pois käy huolten ja vaivan
Laulu sen on niin valkoinen

Valkoinen niin on syntymä laulun
Rakkaus vain kun äiti on sen
Valkoinen niin on kangaskin taulun
Maalata voit sä auringon

Aurinko saa taas elämän kukkaan
Kasvoista nään sen ystävien
Aurinko saa ei painua hukkaan
Kehto kun on se rakkauden

Kertosäe

Laulaa niin saat
Lentää taivaat
Laulaa myös saan
Maahan jään vaan

Ei mua voi nyt siivet pois kantaa
Lapsi mä oon ja pienin vain maan
Mulle sä voit näin toivoa antaa
Murheeseen mun nyt mustimpaan

Musta on yö nyt ihmisten mielen
Kurjuutta pois ei sodilla saa
Muistaa jos voit sä rakkauden kielen
Lintujen ois ja lasten maa

Kertosäe x 2

Laulaa niin saat
Lentää taivaat
Laulaa myös saan
Maahan jään vaan

KULTAINEN NUORUUS

1. säkeistö

Lapsena tuntenut murheita en
riemuja vain kohdata sain
Siksi kai aika tuo onnellinen
säilyykin muistelmissain

Kertosäe

Ei kultainen nuoruus
jää unholaan
vaan muistoissain jälleen
sen luoksein saan

2. säkeistö

Päivinä nuoruuden onnellisen
kohdata sain rakkahimpain
Hetkeä tuota mä unhoita en
muistoissain säilyy se ain

Kertosäe

Ei kultainen nuoruus
jää unholaan
vaan muistoissain jälleen
sen luoksein saan

Kertosäe

Ei kultainen nuoruus
jää unholaan
vaan muistoissain jälleen
sen luoksein saan

JOKAINEN IHMINEN ON LAULUN ARVOINEN

1. säkeistö

Ihmisiä on kuin muurahaisia
ne loputonta polkuansa taivaltaa
On kaukaa katsottuna kaikki samanlaisia
niin ettei heitä toisistaan voi erottaa
Kurkistaa jos voisi sielun syvyyteen
niin kahta samanlaista eipä ois
Ken katsoo kauneuteen eikä hyvyyteen
häneltä monta ystävyttä jääkin pois

Kertosäe

Jokainen ihminen on laulun arvoinen
Jokainen elämä on tärkeä
Jokainen ihminen vain elää hetken sen
sen minkä kohtalo on hänelle määräävä

2. säkeistö

Jos sä olet saanut hyvän ystävän
tee kuin saituri, mi aarteen piilottaa
Ei kauppittele koskaan muille kalleintansa hän
pois hopeoistaan kaikki tahrat kiillottaa
Lämmitä siis kalleintasi, ystävää
kun suuri aarre sulle suotu on
Niin myöhäistä on hänelle polttaa kynttilää
kun kerran hautakumpu umpeen luotu on

Kertosäe x 2

Jokainen ihminen on laulun arvoinen
Jokainen elämä on tärkeä
Jokainen ihminen vain elää hetken sen
sen minkä kohtalo on hänelle määräävä

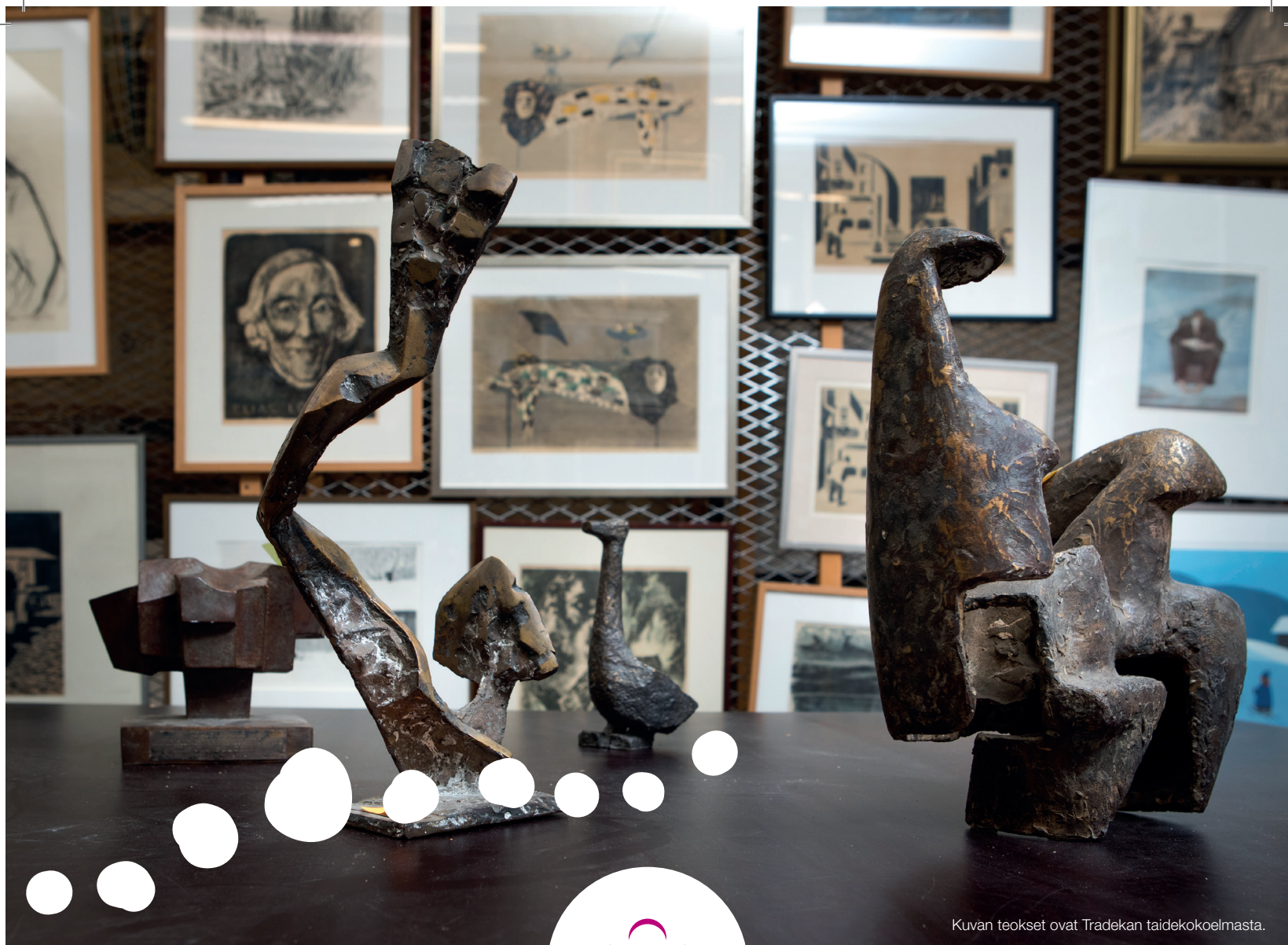

22 H HUVIRISTEILY

PARASTA HAUSKAA JOKA PÄIVÄ KLO 18.30

Europän 22 tunnin huviristeilyllä saattaa unohtua muutama vuosi Itämerelle. Pakkaa tanssikengät ja varaa risteily: tallink.fi/22h

 TALLINK

TRADEKA

Omistajuus tekee hyvää

Osuuskunta Tradeka on moderni omistajaosuuskunta ja inhimillisemmän markkinatalouden edelläkävijä. Toimintamme lähtökohta on merkityksellinen omistajuus, jota toteutamme monella tavalla. Me omistamme ja kehitämme yrityksiä, luomme uutta tukemalla innovaatioiden ja työpaikkojen syntymistä Suomeen, sijoitamme ja turvaamme sekä maltamme myös odottaa omistustemme kehittymistä. Teemme hyvää tulosta ja jaamme tuotoistamme merkittävän osan yhteiseksi hyväksi.

Jäsenyys Tradekassa on merkityksellistä. Olet mukana vaikuttamassa suomalaiseen yhteiskuntaan ja talouselämään. Lisäksi saat mahdollisuuden monipuolisiin jäsenetuihin.

Moderni omistaja-
osuuskunta

220 000
jäsentä

Hyviä
jäsenetuja

Merkityksellistä
omistajuutta

Vaikuta
yhteiskuntaan

Osallistu
talouselämään

Liity jäseneksi [Tradeka.fi](https://www.tradeka.fi)